

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 26C/73/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218209011
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Prutkay
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2019:1218209011.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudcom Mgr. Radoslavom Prutkayom v právnej veci žalobcu: BYTOKOMPLET, s.r.o., so sídlom Kamenárska 18, Bratislava, IČO: 35 698 845, zastúpený: JUDr. Rudolf Mičieta, advokát, so sídlom Medzilaborecká 21, Bratislava, proti žalovanému: Stavebné bytové družstvo Bratislava II, so sídlom Strojnícka 8, Bratislava, IČO: 00 169 382, o zaplatenie sumy 1.698,35 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.698,35 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.696,45 Eur od 16.11.2018 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd návrh žalovaného na prerušenie konania z a m i e t a .

III. Súd priznáva žalobcovi právo na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu, o výške náhrady trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu žalobca domáhal zaplatenia sumy 1.698,35 Eur s príslušenstvom.

2. Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že je správcom bytového domu na E. U. č. XX-XX v Z. (súp. č. XXXX). Žalovaný je vlastníkom nebytového priestoru č. XX-X (vchod E. XX). Podľa čl. V, bod 5.2 Zmluvy o výkone správy sú vlastníci bytov a nebytových priestorov povinní poukazovať mesačné preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv, platiť zálohové platby za služby spojené s užívaním bytu a nebytového priestoru a platiť správcovi mesačne poplatok za výkon správy. Mesačná výška platby za predmetný nebytový priestor je stanovená vo výške 96,94 Eur, ale žalovaný svojvoľne uhradza iba sumu 48,47 Eur. Okrem nedoplatku sa žalovaný domáhal aj zaplatenia nákladov na upomienku v sume 1,90 Eur.

3. Žalovaný so žalobou žalobcu nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe poukázal na ustanovenie § 10 ods. 1 zákona č. 71/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, podľa ktorého sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní zohľadniť mieru využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu vlastníckmi nebytových priestorov a garáží v dome. Zároveň poukázal aj na ustanovenie § 25a zákona č. 71/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, podľa ktorého ak zmluva upravuje právne vzťahy inak, ako to ustanovuje tento zákon, uplatnia sa ustanovenia tohto zákona.

5. Žalovaný ďalej uviedol, že dňa 30.09.2014 žalobca vyhlásil písomné hlasovanie vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu E. XX, XX o nasledovnej otázke: „Vlastníci bytov a nebytových priestorov súhlasia s úpravou výšky preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv pre nebytové priestory nachádzajúce sa na E. U. Č.. XX, XX v Z. vo výške 50% z tvorby preddavkov tvorenými bytmi, t.j. na 0,415 Eur/m² plochy, na ktorú sa fond prevádzky, údržby a opráv tvorí a to od 01.10.2014. Žalobca odporučil vlastníkom bytov navrhovanú tvorbu fondu pre žalovaného ako vlastníka nebytových priestorov odsúhlasíť. Vlastníci bytov a nebytových priestorov tento návrh napriek odporúčaniam žalobcu neodsúhlasili.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov a zistil nasledovný skutkový stav.

7. Z listu vlastníctva č. XXXX pre kat. územie I. súd zistil, že žalovaný je vlastníkom XX-X nachádzajúceho sa v bytovom dome na E. U. Č.. XX -XX v Z..

8. Z predpisu zálohovej platby súd zistil, že zálohová platba určená za užívanie nebytového priestoru vo vlastníctve žalovaného predstavovala sumu 96,94 Eur mesačne.

9. Zo sumárnej analýzy platieb za fond opráv a údržby súd zistil, že nedoplatok žalovaného na platiach do fondu opráv a údržby za obdobie od januára 2016 do novembra 2018 predstavuje sumu 1.698,35 Eur.

10. Zo zmluvy o výkone správy súd zistil, že žalobca v zmysle tejto zmluvy vykonáva správu bytového domu na E.K. U. Č.. XX - XX v Z..

11. Zo žiadosti o zaslanie nového zálohového predpisu súd zistil, že žalovaný dňa 22.09.2014 zaslal žalobcovi žiadosť o nový predpis preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv. Žalovaný zároveň oznámil žalobcovi, že v prípade, ak mu tento nový predpis nebude predložený najneskôr do 31.10.2014, bude uhrádzať preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv v takej výške, aby bola adekvátne zohľadnená miera využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu žalovaným, čomu podľa žalovaného zodpovedá úhrada maximálne 50% doterajšej výšky preddavku.

12. Zo zápisnice písomného hlasovania v zmysle § 14 ods. 7 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ktoré sa uskutočnilo v dňoch 01.10.2014 - 19.10.2014 v priestoroch bytového domu E. XX, XX v Z. súd zistil, že v písomnom hlasovaní sa rozhodovalo o otázke či „Vlastníci bytov a nebytových priestorov súhlasia s úpravou výšky preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv pre nebytové priestory nachádzajúce sa na E. ul. Č. XX, XX v Z. vo výške 50% z tvorby preddavkov tvorenými bytmi, t.j. na 0,415 Eur/m² plochy, na ktorú sa fond prevádzky, údržby a opráv tvorí a to od 01.10.2014. Táto úprava vlastníckymi bytov a nebytových priestorov schválená nebola.

13. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom do 31.10.2018 vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Výšku preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv určia vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome spravidla vždy na jeden rok vopred tak, aby sa pokryli predpokladané náklady na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príslušeného pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu. Vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome vykonávajú úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu; ak je súčasťou bytu balkón, lodžia alebo terasa, pre účely tvorby fondu prevádzky, údržby a opráv domu sa zarátava do veľkosti spoluvlastníckeho podielu 25 % z podlahovej plochy balkóna, lodžie alebo terasy. Pri určení preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní zohľadniť mieru využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu vlastníckymi nebytových priestorov a garáží v dome.

14. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom od 01.11.2018 vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu

prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Výšku preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv určia vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome spravidla vždy na jeden rok vopred tak, aby sa pokryli predpokladané náklady na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príslušeného pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu. Vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome vykonávajú úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu; ak k bytu alebo nebytovému priestoru v dome prilieha podľa § 19 ods. 4 balkón, lodžia alebo terasa, pre účely tvorby fondu prevádzky, údržby a opráv domu sa zarátava do veľkosti spoluvlastníckeho podielu 25 % z podlahovej plochy balkóna, lodžie alebo terasy. Pri určení preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome zohľadnia mieru využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu vlastníckymi nebytových priestorov.

15. Podľa § 14 ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo obrátiť sa do 30 dní od oznámenia výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká. Ak sa vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome nemohol o výsledku hlasovania dozvedieť, má právo obrátiť sa na súd najneskôr do troch mesiacov od oznámenia výsledku hlasovania, inak jeho právo zaniká. Prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome sa môže zároveň na príslušnom súde domáhať dočasného pozastavenia účinnosti rozhodnutia vlastníkov bytov a nebytových priestorov podľa osobitného predpisu. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa potrebná väčšina podľa § 14b nedosiahne, rozhoduje na návrh ktoréhokoľvek vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome súd.

16. V konaní nebolo sporné, že žalovaný je vlastníkom nebytového priestoru č. XX-X nachádzajúceho sa v bytovom dome na E. ulici č. XX -XX v Z.. Rovnako nebola sporná ani skutočnosť, že žalobca na základe zmluvy o výkone správy zo dňa 22.03.2006 vykonáva správu predmetného bytového domu. Žalovaný nespochybňoval svoju povinnosť podieľať sa ako vlastník na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv. Žalovaný nerozporoval ani skutočnosť, že platby do fondu prevádzky, údržby a opráv neuhrádzal v plnej výške, avšak aj napriek uvedenému žalobcom uplatnené nároky neuznával. Vo svojej argumentácii poukazoval najmä na znenie ustanovenia § 10 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (v znení účinnom do 31.10.2018), v zmysle ktorého boli vlastníci bytov a nebytových priestorov povinní zohľadniť mieru využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu vlastníckymi nebytových priestorov a garáží v dome. Od uvedeného zákonného ustanovenia odvodzoval aj svoje právo neuhrádzať preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv v stanovenej výške, ale túto si určil sám a to vo výške 50% stanovenej výšky. Následne začal do fondu prevádzky, údržby a opráv skutočne uhrádzať preddavky iba v polovičnej výške.

17. Ustanovenie § 10 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov ukladá vlastníkom bytov a nebytových priestorov povinnosť prispievať do Fondu opráv mesačne v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, pričom platí, že ak k bytu alebo nebytovému priestoru prilieha podľa ust. § 19 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov balkón, lodžia alebo terasa, na účely tvorby fondu prevádzky, údržby a opráv domu sa zarátava do veľkosti spoluvlastníckeho podielu 25 % len na účely platieb do Fondu opráv z podlahovej plochy balkóna, lodžie alebo terasy.

18. Zákon č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov od 1. októbra 2014 stanovil vlastníkom bytov a nebytových priestorov pri určení preddavkov do Fondu opráv povinnosť zohľadniť mieru využívania spoločných častí a spoločných zariadení vlastníckymi nebytových priestorov a garáží. Zákonodarcu však nestanovil absolútne žiadne kritériá, na základe ktorých by sa miera využívania spoločných častí a spoločných zariadení mala zohľadniť. Dôvodová správa k zákonu č. 205/2014 Z. z. vo vzťahu k predmetnému ustanoveniu uvádza, že „... novo ustanovený spôsob tvorby fondu, prevádzky, údržby a opráv domu v prípadoch, keď s bytom a nebytovým priestorom je spojené užívanie len určitých spoločných častí alebo spoločných zariadení domu“. Ako už bolo uvedené, práve na základe právnej úpravy, zavedenej zákonom č. 205/2014 Z. z., žalovaný žiadal od ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov zníženie preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv. Keďže takáto úprava platieb vlastníckymi schválená nebola, dospel k záveru, že takéto rozhodnutie je v rozpore so zákonom a preddavky v plnej výške uhrádzať prestal.

19. Argumentácia žalovaného bola založená na pomere celkových výdavkov, ktoré boli z fondu opráv vynaložené za určité obdobie k výdavkom, ktoré boli vynaložené na tie spoločné časti a zariadenia bytového domu, z ktorých žalovaný ako vlastník nebytového priestoru nemá mať žiadny ošoh. Za výdavky, z ktorých vynaloženia nemá ošoh žalovaný označil výdavky vynaložené na balkóny, chodbové okná a vchodové brány, výťahy, domové telefóny, poštové schránky a zvončeky.

20. Využitie fondu prevádzky, údržby a opráv vlastníci nebytových priestorov tak žalovaný rozdelil na časť, ktorá je vynaložená len v prospech vlastníkov bytov a časť, ktorá je vynaložená aj v prospech žalovaného ako vlastníka nebytového priestoru. Takúto argumentáciu však nemožno považovať za správnu z viacerých dôvodov.

21. Bytový dom je jedna stavba v spoluvlastníctve všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorí sa na tvorbe Fondu opráv podieľajú podľa svojich spoluvlastníckych podielov na spoločných častiach a spoločných zariadeniach. V každom bytovom dome sa podľa zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov vytvára len jeden fond prevádzky, údržby a opráv a to pre celý bytový dom, do ktorého sú povinní podľa ust. § 10 ods. 1 uvedeného zákona prispievať všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov. Nie sú teda vedené osobitné fondy len pre vlastníkov bytov a len pre vlastníkov nebytových priestorov, pretože byty a nebytové priestory sa nedajú z bytového domu reálne vyčleniť či oddeliť. Akákoľvek diferenciacia platieb fondu prevádzky, údržby a opráv je bezpredmetná, pretože aj vlastníci nebytových priestorov sú spoluvlastníkmi obnovených balkónov, výťahov, okien, brán a schodísk tak, ako aj ostatných spoločných častí a spoločných zariadení bytového domu. Skutočnosť, že tieto spoločné časti a zariadenia každý deň vlastník nebytového priestoru nevyužíva, je však irelevantná z hľadiska znášania nákladov na ich údržbu, opravy a obnovu, ktoré sú závislé od ich vlastníctva a nie reálneho užívania. Vlastníci nebytových priestorov pritom majú reálny úžitok aj z obnovy týchto spoločných častí a zariadení bytového domu (zniženie nákladov na teplo, zvýšenie hodnoty nebytových priestorov, zvýšenie estetického vzhľadu objektu atď.). Týmto sa zhodnocuje aj majetok vlastníkov nebytových priestorov z titulu existencie akcesorických spoluvlastníckych podielov na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu (ust. § 13 a § 19). Každý vlastník bytu a nebytového priestoru má povinnosť starať sa o svoje vlastníctvo a zákonom stanoveným spôsobom prispievať do fondu prevádzky, údržby a opráv. V žiadnom prípade nemožno uvedenú normu interpretovať ako povinnosť zohľadniť konkrétnu mieru využitia spoločných častí a spoločných zariadení vlastníckymi nebytových priestorov.

22. Sám zákonodarca v dôvodovej správe k zákonu č. 205/2014 Z. z. nehovoril o „povinnosti“, ale o tom, že „Navrhovaná úprava má umožniť, aby boli pri tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv zohľadnené špecifiká niektorých domov a obmedzené užívanie spoločných priestorov vlastníckymi nebytových priestorov a garáží pri zachovaní princípu veľkosti spoluvlastníckeho podielu. Vlastníkom nebytových priestorov alebo garáží bude umožnené podieľať sa na tvorbe fondu inou výškou preddavku, než vlastníkom bytov, ktorá však taktiež bude vychádzať z veľkosti podlahovej plochy nebytového priestoru alebo garáže.“ Z uvedeného vyplýva, že zámerom zákonodarcu bolo jednoznačne ponechať konkrétne rozhodnutie o zohľadnení miery využívania spoločných častí a spoločných zariadení domu vlastníkom bytov a nebytových priestorov vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu a teda špecifiká rôznych bytových domov. Ako už bolo uvedené, zákonodarca ani len príkladom neustanovil žiadne kritériá, na základe ktorých by sa miera využívania mala zohľadniť. Ide teda o právnu normu s relatívne neurčitou hypotézou, t. j. o právnu normu, ktorej hypotéza nie je priamo ustanovená právnym predpisom.

23. Rozhodovanie na schôdzi vlastníkov, ako aj v písomnom hlasovaní o akejkoľvek otázke je jednoznačne výkonom hlasovacieho práva a nie povinnosťou. Z toho je zrejmé, že nikto, ani zákonodarca „silou zákona“ nemôže vlastníkov bytov a nebytových priestorov nútiť, aby hlasovali a prijali rozhodnutie, ktorým zohľadnia konkrétnu mieru „zľavy“ z príspevku do Fondu opráv pre vlastníkov nebytových priestorov v porovnaní s výškou stanovenou pre vlastníkov bytov. Rovnako to platí aj naopak, keď v prípade nadmerného využívania spoločných častí a spoločných zariadení domu vlastníckymi nebytových priestorov nikto nedonúti vlastníkov prijať rozhodnutie, ktorým zvýšia príspevok do fondu prevádzky, údržby a opráv vlastníkom nebytových priestorov. V prípade, ak by sa citovaná právna norma mala interpretovať ako kogentná povinnosť zohľadniť konkrétnu výšku, ktorú požaduje vlastník nebytového priestoru, išlo by o výklad v rozpore s inými ustanoveniami zákona, a to predovšetkým s

ust. § 14 a nasl. zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, so základným princípom hlasovania, ako aj s ústavným princípom zmluvnej autonómie (Čl.2 ods.3 Ústavy SR).

24. Dňa 13. septembra 2018 bola Národnou radou Slovenskej republiky prijatá pomerne rozsiahla novela č. 283/2018 Z. z., ktorá nadobudla účinnosť dňa 1. novembra 2018. S účinnosťou od tohto dátumu totiž zákonodarca vypustil z ust. § 10 ods. 1 posledná veta slovo „povinní“ a od 1. novembra 2018 teda táto veta znie: „Pri určení preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome zohľadnia mieru využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu vlastníkmi nebytových priestorov a garáží v dome.“ Dôvodová správa, respektíve spoločná správa výborov Národnej rady Slovenskej republiky č. 975 (bod 19) k novele č. 283/2018 Z. z., k tejto zmene uvádza: „Vzhľadom na navrhovanú úpravu výlučného užívania spoločných častí domu, spoločných zariadení domu a príslušenstva v § 19 je potrebné aj spresnenie s tým súvisiaceho ustanovenia. Zároveň sa vzhľadom na aplikačné problémy a spory medzi vlastníkmi bytov a nebytových priestorov v dome upravuje znenie poslednej vety.“ Je teda zrejmé, že vlastníci bytov a nebytových priestorov tak majú od 1. novembra 2018 už priamo z dikcie zákonného ustanovenia len právo (a nie povinnosť) zohľadniť uvedenú mieru využívania spoločných častí a spoločných zariadení vlastníkmi nebytových priestorov.

25. Z ustanovenia § 10 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov nevyplýva, že by tento bez ďalšieho zakladal vlastníkom nebytových priestorov nárok na „zľavu“ na preddavkoch na platbách do fondu prevádzky, údržby a opráv. V prípade, že vlastníci dospejú k záveru, že miera využívania spoločných častí a spoločných zariadení domu je v prípade vlastníkov nebytových priestorov vyššia ako v prípade vlastníkov bytov, citované zákonné ustanovenie nevyklučuje aj takú úpravu preddavkov, pri ktorej sa vlastníci nebytových priestorov v dome budú musieť podieľať na fonde prevádzky, údržby a opráv vo vyššej miere ako ostatní vlastníci.

26. Táto právna norma neobsahuje ani konkrétnu sankciu, ktorá má nastúpiť v prípade, ak by si vlastníci túto svoju „povinnosť“ nespĺnili. V každom prípade však dôsledkom nezohľadnenia miery využívania spoločných častí a spoločných zariadení domu nezakladá vlastníkovi nebytových priestorov, aby si túto mieru stanovili sám. (Tento právny názor vyslovil aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 4Co/105/2018 z 31. októbra 2018.) V takomto prípade má vlastníka nebytového priestoru iba právo takéto rozhodnutie, ktoré podľa jeho názoru nerešpektuje ustanovenie § 10 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov napadnúť spôsobom a v lehotách vymedzených v § 14a ods. 8 (predtým 14 ods. 4). Práve v takomto konaní sa žalobca mal domáhať, aby práve súd rozhodol inak o jeho nároku na zohľadnenie miery jeho využívania spoločných častí a spoločných zariadení domu. Pokiaľ sa takéhoto rozhodnutia nedomohol, je povinný uhrádzať preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv v plnej miere.

27. Na základe uvedených skutočností, ako aj citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná a má oporu v zákone a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

28. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p. podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko mal žalovaný v konaní plný úspech, súd priznal žalovanému náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi.

29. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá (§ 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z.). Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z.).